

KVINDEN OG SAMFUNDET.

»DANSK KVINDESAMFUNDS
KVINDERS POLITISKE
SAMT AT VIRKE TIL FREM-
NE UDVIKLING, FOR DERES
DIGNITET ERHVERV OG FOR
I FAMILIE, SAMFUND OG STAT«



FORMAAL ER AT ARBEJDE FOR
VALGRET OG VALGBARHED
ME FOR KVINDERNES ALME-
NUDDANNELSE TIL SELVSTÆN-
DIGHED AT FORBEDRE DERES STILLING

30. AARG.

15. JULI 1914.

Nr. 13.

BERTHA v. SUTTNER.

EN AF VERDENS store har lukket sine Øjne for sidste Gang. *Bertha v. Suttner* er ikke mere.

Med *Bertha v. Suttners* Død er et sjældent rigt og ejendommeligt Levnedsløb bleven afsluttet. Hendes alsidige Begavelse, hendes varme, rige Hjerte og hendes brændende Interesse for sociale Spørgsmaal har skabt hende et Navn i Verdenshistorien, som aldrig vil glemmes.

Bertha v. Suttner var født i Prag den 9. Juni 1843. Hendes Forældre var den østrigske Feltmarskal Grev *v. Kinsky* og hans Hustru Grevinde *Sofie v. Kinsky*, f. *Körner*, af den bekendte Frihedssanger *Theodor v. Körners* Slægt. Grevinden var lidt af en Kunstner og Digter, og begge Dele synes at være gaaet i Arv til Datteren.

Grev *v. Kinsky* døde inden Datterens Fødsel, og da Grevinden ikke ved sin Fødsel hørte til Højadelen og heller ikke havde nogen videre Formue, siger det sig selv, at Datterens Ungdom ikke blev en Dans paa Roser. I et Land, hvor „Mennesket begynder med „Baronen“ (Metternich) og blandt en Adel, der den Gang krævede 16 Ahner paa Ægtemandens saavel som paa Hustruens Side for at optage nogen i sin Kreds, var den borgerlig fødte Enkes Datter blot et Nul,

til Trods for at hendes Fader havde hørt til det højeste Aristokrati.

Den unge Grevinde *v. Kinsky's* højeste Ønske var imidlertid, saa snart hun var voksen, at blive indført i det Selskab, som hun i Følge sin Fødsel, sin Opdragelse og hele sin Natur tilhørte — men efter nogle i høj Grad mislykkede Forsøg blev det opgivet — og sandsynligvis til lige saa stor Lykke for den unge Grevinde selv som for hele Menneskeheden.

Nu begynder der for Grevinde *v. Kinsky* et maalbevidst Arbejde paa at uddanne sig i alle Retninger for at kunne tage Kampen for Tilværelsen op. Hun lærer de europæiske Hovedsprog til Fuldkommenhed. Hun studerer Litteratur, Historie, Kemi, Etnografi, Astronomi — intet er hende fremmed. Men hendes Yndlingsstudium er dog Filosofien, selv saa stringente Tænke-

re som Kant gaar hun ikke af Vejen for. Og samtidig med alt dette uddanner hun sig til Operasangerinde. Drømmen om Berømmelse paa de skraa Brædder er som Feberglød i hendes Blod. — Hun er ung, hun er blændende smuk, hun har en pragtfuld Stemme. — Hun vil vinde frem blandt de forreste — de største.

Sammen med sin Moder fører hun et temmeligt omflakkende Liv: mondæne Badesteder, Ber-



Bertha v. Suttner.